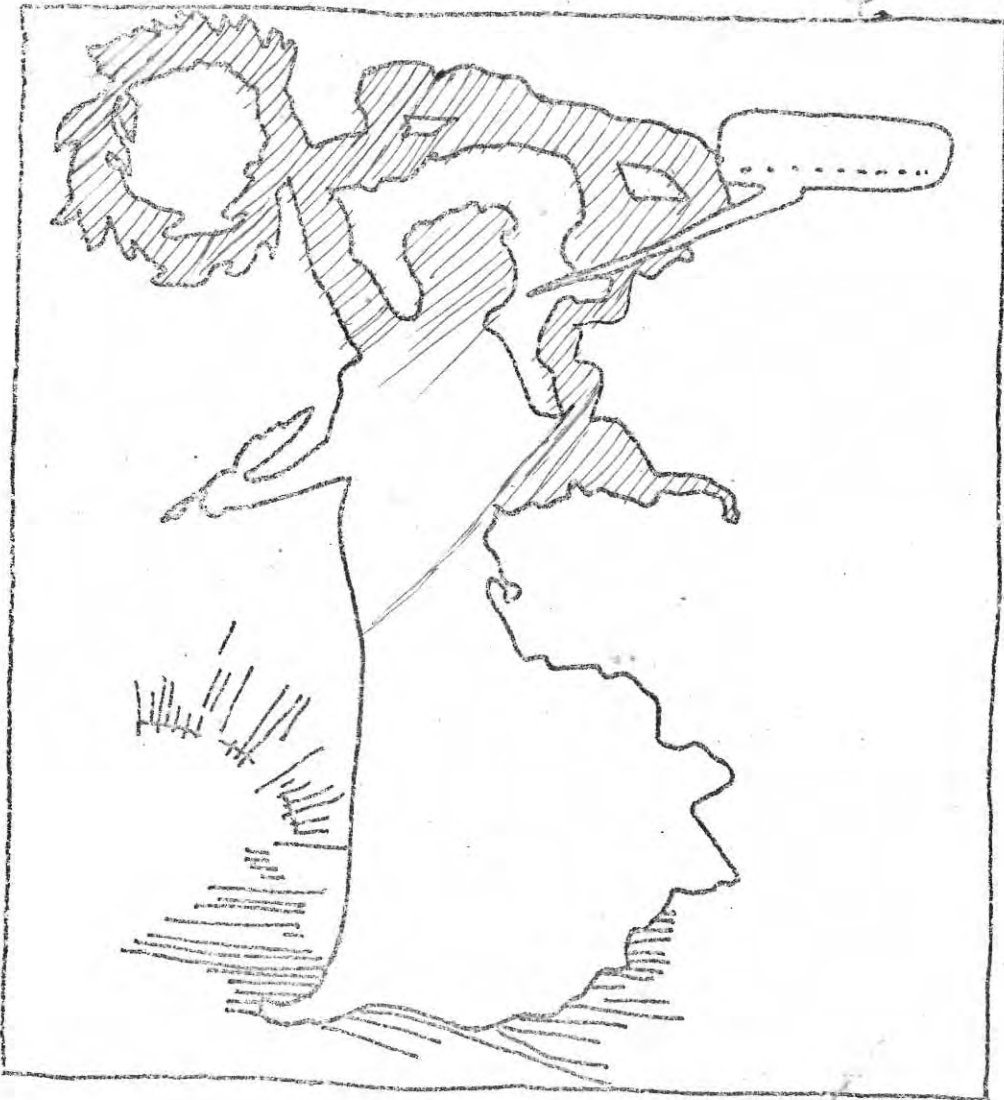

DE WEKKER

INHOUD.

blz

2	redactie	
3	onze excuses	- IK
4	gedicht	
5	"	
6	verdomd interressant	
7	kruidentuin	
8	Nico Hermans	
9	"	- voorstel
10	oproep	- voetbaljournalistiek enlogica
11	vakantie	
12	"	
13	strip	

redactie:

Yvonne Wiewel, Lidewijde de Smet, Paula Meier,
Claartje Hoving, Marco Swaen, Maarten Moens,
Nelleke Kooy, Roos de Jong, Paul Kamp, Erik Wiewel,
Liesbeth Gamadia, Antoine Braet, Frans Hoving

VASTE MEDEWERKERS:

Monique de Nijs, Irma Weijde, Bernadet Smal, Stephan de Smet,
Fred de Boer, Hank Stelling en Manjke Beck.

ONZE EXCUSES

In Wekker nr. 4 (de vorige) stond er op een van de eerste pagina's een foto van de rektor. Verder stond er op blz. 4 een artikel "Verschillende types die plassen." en op blz. 31 "De Rekening". Meneer Koster heeft ons over deze bladzijden het een en ander gezegd. Hij vond de genoemde artikelen platvloers en banaal. De foto zou beschouwd kunnen worden als "een vlag om de lading te dekken" aldus meneer Koster. Hij heeft ons gevraagd op de bladzijden terug te komen en onze verontschuldiging aan te bieden. Wij doen dit nu, niet alleen omdat wij het begrijpen, maar ook om door te kunnen gaan met de Wekker uit te brengen. We bieden daarom niet alleen onze excuses aan aan de heer Koster, maar ook aan onze lezers. Immers, zoals de heer Koster zei: "Door deze stukjes te plaatsen gaan jullie ervan uit, dat jullie lezers van hetzelfde vnzige allooï zijn als jullie zelf." Bovendien bieden we ook onze excuses aan aan de ouders, en verklaren dat niet de schoolleiding voor de plaatsing van de betreffende stukjes verantwoordelijk is, maar wij. Jullie horen het, ondanks alle kritiek op onze krant gaan we door. Probeer daarom voortaan wat artikelen te schrijven, anders blijft de krant het werk van een paar mensen en niet van de hele school.

. . .

IK

Ik sta, ik sta in een zaal vol mensen
de muziek draait, heel hard
je hoort mensen praten en lachen
iedereen heeft contact met iedereen
behalve, met mij
Ik ben de enige die niet praat of kan
praten met mensen.
De enige in die hele grote zaal
Ze zien me niet eens.
Het lijkt wel of ze me negeren, expres.
Of ze zijn kwaad en slaan naar me
ze vinden me vies, en zeggen dat ik
geen nut heb, en beter weg zou kunnen
gaan, en wegblijven.
Maar ik ben blij, BLIJ !
dat ik niet in hun maatschappij leef
van geld en politiek
Want politiek interesseert me niet, en geld ?
Wat móét ik met geld ?
Ik ben blij, BLIJ !
Zielsgelukkig, dat ik maar een dood
gewone vlieg ben, ik doe wat ik wil, niets
kan me schelen, ik zal en kan me nergens
aan binden.
En ik durf te wedden dat geenéén mens zo
gelukkig kan zijn als ik ben,
als een doodgewone vlieg

CLARA HOVING

JANTJE'S HOOFD DAT IS ONTPLOFT

Jantje's hoofd dat is ontploft
Daar kon-ie echt niet tegen
We hebben een mooie krans gekocht
en een dag vrijaf gekregen.

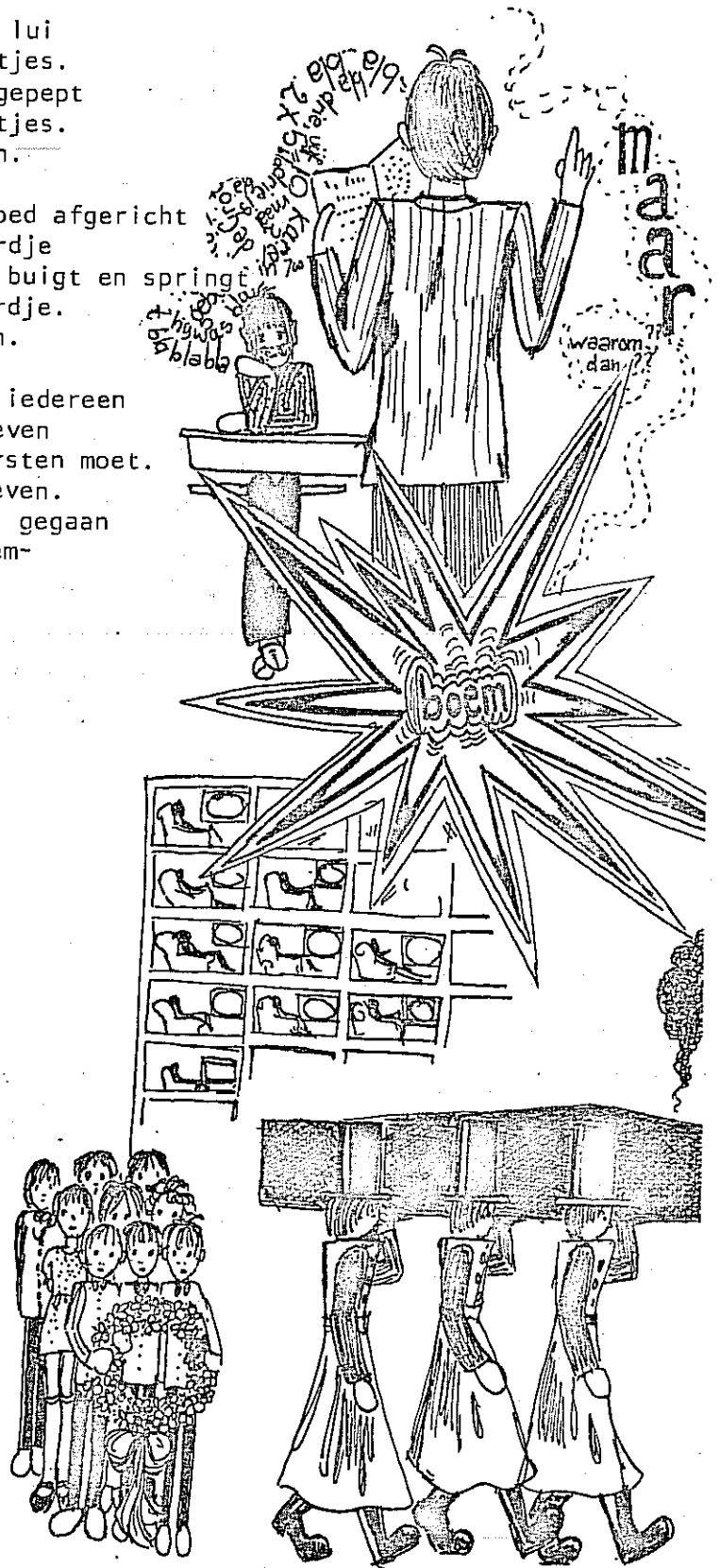
De leraar had ons zijn rantsoen
geleerdheid ingespoten.
Zijn boekenwijsheid met gezag
over ons hoofd gegoten.
En wij maar knikken.
En wij maar slikken.
En elk van ons deed wat-ie kon
om alles te verteren.
Dat lukte meestal niet zo best
maar ja, je moest proberen.
En wij maar knikken.
En wij maar slikken.
Ik zag aan Jantje's rooie kop
dat hij het niet zou halen.
Maar dacht toch nooit dat hij
dat met zijn leven zou betalen.

Ach, Jantje was wel wat apart,
die had zo van die dagen
dat hij de leraar naar 't waarom
der dingen durfde te vragen.
Maar hij moest knikken,
hij moest slikken.

Het kwam daarbij zo ver dat hij
niet klakkeloos wou leren
maar soms een eigen mening gaf,
of hard ging diskussieren.
Maar hij moest knikken,
hij moest slikken.
En wij, wij voelden net als hij
maar hebben braaf gezwegen
te vastgeroest in 't oud systeem
te bang om te bewegen.

We leven nu als nette lui
 in huisjes met teeveetjes.
 Op maat geknipt en opgepept
 met voorgekauwde ideetjes.
 Maar hij moest knikken.
 Hij moest slikken.
 De school heeft ons goed afgericht
 tot kermisaap met boordje
 die voor zijn meester buigt en springt
 gewillig aan zijn koordje.
 Maar hij moest knikken.
 Hij moest slikken.
 En wie niet buigt als iedereen
 wordt te verstaan gegeven
 dat hij als Jantje barsten moet.
 Zo is nu eenmaal 't leven.
 't Is allemaal zo snel gegaan
 een luide knal en -boem-
 gedaan.
 Jantje was er aan.

M. Appelmans

VERDOMD INTERESSANT

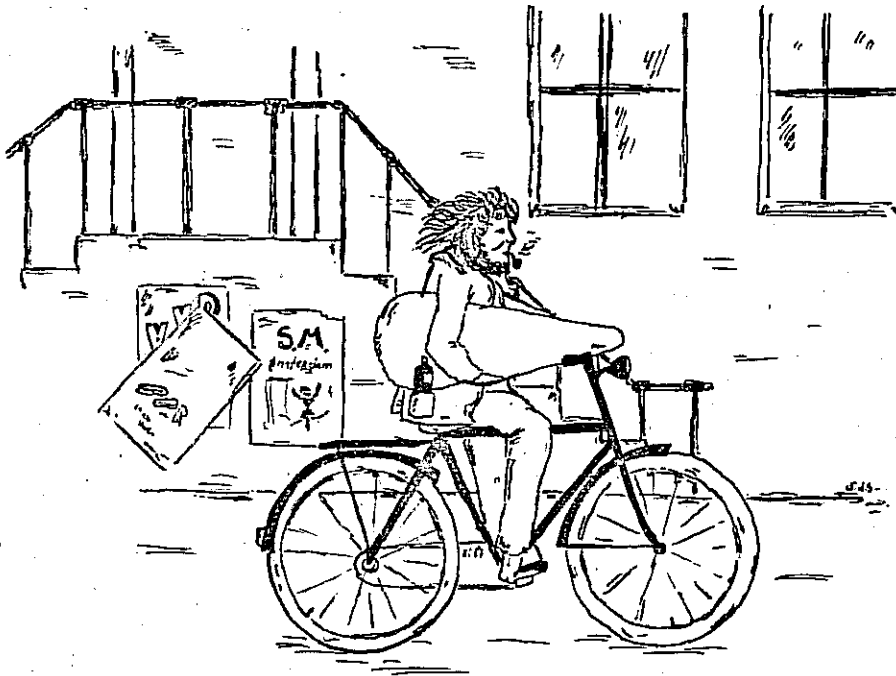
Beste Piustieners,

Tot onze grote spijt en teleurstelling zijn wij gedwongen op te merken en u er attent op te maken, dat na het eindexamen van het verleden jaar het aantal "interessante vogels" op onze school drastisch verminderd is.

Hoe jammer, welk een calamiteit (goed, hè?!) is het, dat wij de trossen interessante figuren voor de schooldeuren, in de praatkuil of zomaar achteloos rondslenterend in de gangen, moeten missen. Het was een vreugd voor het oog de talloze gezamenlijke feestmalen op de cour, begeleid door het zachte tokkelen van gitaren, door enkele virtuoze schooloudsten, te mogen aanschouwen.

De enkele glimp, die men nu nog soms mag opvangen van de ex-vijfde en ex-zesde klassers, die zich geroepen voelen zich nog even te tonen op de soos e.d., is nog maar net voldoende om het interessantheidspeil in elk onzer harten op een laag pitje te doen sudderen en af en toe een weinig te doen opleven. Het interessantheidspeil moet stijgen!

Wij hebben dan ook enkele suggesties om dit pitje te doen op-laaieren tot een verzengende en levenskrachtige vlam:

- a. Praat geaffecteerd (het liefst over t.v.-programma's als Monty Python's Flying Circus, verder ook over muziek van b.v. Super Sister, Emerson, Lake and Palmer, Kayak en kraak muziek af van Sweet, Osmonds, Beatles, Golden Earring, etc.)
- b. Vorm je zelfontwikkelde gedachten en wel volgens de volgende richtlijnen. Als onderwerp kan dienen de Oliecrisis (kies altijd de zijde van de Arabieren), wees anti-V.V.D., vertel altijd rond, dat geld niet gelukkig maakt, vind boeken van Kafka, Hesse, Hugo Claus, Voltaire, e.d. goed. Bezoek vaak het ballet, theater, Stedelijk Museum, hou van straattheater, enz.

- c. Zeg dat je wel in God, maar niet in de kerk gelooft, hou van Yoga, macrobiotisch eten, vind de Hare Krishna beweging niet raar, etc.
- d. Tot slot: kleeft je nonchalant en sjofel, kijk of je broek lekker zit en niet of het nog goed staat ook, hou van wierook en hjasjies, rook pijp, keur brommers af, laat je haar in je ogen groeien, en discussiër met leraren en leden van Jehovah, Mormonen, Unified Family, enz. (keus genoeg)

Wij hopen dat jullie hieraan genoeg hebben; veel geluk in de toekomst met jullie streven interessant te worden en bedenk: "Luctor et Emergo"!

Maarten Moens en
Hank Stelling

BERICHTEN UIT DE KRUIDENTUIN

Om het éénjarig bestaan van de kruidentuin te vieren gingen we zondag 10 maart naar Santpoort. Als rasechte sportievelingen gingen we er met 'n auto heen.

Toen we aankwamen, we waren niet de eersten (er waren 15 man, met onze vracht erbij 23), werden we meteen getrakteerd op bruinebonensoep. Lekker. Met stokbrood.

Met gevulde buiken toog iedereen aan het werk. Ene zekere, nee we noemen geen naam, liet met frisse moed de pergula in elkaar donderen. Geen nood. Hij staat er weer.

Andere aktievelingen waren aan het wieden, stoelen schuren, deuren repareren en verven, en de kas aan het opbouwen. Banden werden geplakt, 'n kachel werd schoongemaakt, en er werd thee gezet voor de harde werkers.

Om ongeveer half drie kwamen er nog een aantal kruidenliefhebbers, die twee uren daarvoor door andere mensen waren gezien, piknikkend langs de weg. Voor hen had mevrouw Hoving natuurlijk nog soep bewaard. De afwas was inmiddels niet meer te overzien, maar ook die is gedaan.

Dejarige tuin had nu heel wat meer bezoekers dan de vorige dag; toen waren het er namelijk maar twee. Maar ook die feestdag was leuk geweest. Het is altijd leuk en gezellig op de kruidentuin, ook zonder soep, en de tuin is nooit te groot voor veel mensen. Dus als je zin hebt om wat te doen, kom dan. Iedere zaterdag en zondag, maar dan moet je wel van tevoren even meneer Hoving bellen of hij van plan is naar Santpoort te gaan.

Tuinwerkervaringen hoef je echt niet te hebben. Alles wordt je verteld en verder zijn er nog genoeg timmerklusjes en huishoudelijke bezigheden. Kortom: iedereen is welkom, leerling, docent of mensen buiten school.

*Lidewijde en Nelleke

Interview MET N. Hermans

Op zondag 10 februari jubileerde het symfonie-orkest Con Brio met als dirigent de ons aller bekende N. Hermans. Het bestond 40 jaar wat gevierd werd met een jubileumconcert van groot gehalte. Wij vonden dit een goede gelegenheid om eens de heer Hermans te gaan vragen, wat er nu komt kijken bij zo'n concert.

Maar eerst wat informatie. Con Brio is ontstaan uit een kleine groep instrumentalisten, die zich aanvankelijk bezighielden met amusementsmuziek of lichte klassieke muziek. Al vrij gauw groeide Con Brio uit tot een echt orkest. Aanvankelijk verleenden zij medewerking aan concerten van koren, maar later ging men ook eigen concerten geven. In 1952 nam N. Hermans Con Brio als dirigent onder zijn hoede, een functie die hij nu nog vervult. Con Brio is een amateurorkest (volgens velen een van de beste van het land), dit houdt in dat het benodigde geld door de leden en donateurs bijeen wordt gebracht, de gemeente betaalt alleen een eventueel tekort. (Internationaal heeft Con Brio zich ook niet onbetuigd gelaten, gezien de tweede plaats tijdens een muziekwedstrijd in Luik, waaraan 10 orkesten deelnamen uit 5 landen.) N. Hermans is sinds 1952 dirigent van Con Brio, nadat hij reeds naam had gemaakt als dirigent van het Nationaal Jeugdorkest (waarmee hij in vele landen concerten gaf). N. Hermans (geb. in 1919) voltooide zijn muzikale studies - na eerst de Nijmeegse Universiteit en het Muzieklyceum te Maastricht bezocht te hebben - na de tweede oorlog in Denemarken, waar hij cello, zang, directie en compositie studeerde. Terug in Nederland volgde hij een dirigentencursus en was cellist in Utrecht. Hij heeft ook muziekstukken geschreven: orkest-, koorwerk, kamermuziek en liederen. Zijn Minatures pour grand'orchestre (1970) werden op het jubileumconcert van Con Brio gespeeld en waren volgens insiders erg goed, vooral de laatste twee.

INTERVIEW MET N. HERMANS

vraag: Hoe wordt het programma voor een dergelijk concert samengesteld?

antwoord: Het programma wordt in samenwerking met het orkest samengesteld door de programmacommissie, die uit leden van het orkest bestaat en andere betrokkenen. Vier factoren zijn beslissend voor het programma:

1. het moet artistiek verantwoord zijn
2. het orkest moet het kunnen spelen in verband met de repetitietijd (voor het jubileumconcert: 4 maanden lang 1x per week)
3. hoe het publiek zal zijn. Meestal is het publiek gemengd, de leden zelf verkopen namelijk de kaarten
4. welke solist komt spelen. Con Brio heeft tot nu toe allemaal bekende solisten gehad, getuigend de volle zalen.

Als er onenigheid is binnen de programmacommissie, spreekt de dirigent zijn fiat uit.

Het programma van dit concert bestond uit:

1. Ouverture "Con Brio" (1973) van Hans Lachman, een werk in opdracht van de gemeente, speciaal geschreven voor dit concert. Het is duidelijk dat men dit stuk in het programma moest stoppen.
2. Concert nr. 1 in B kleine terts. Op 23 (1875) van P.I. Tschai-kowsky. Dit werk is met het oog op de solist, Daniel Wayen-berg gekozen. Wayenberg is een wereldberoemde pianist van Ne-derlandse afkomst.
3. Miniatures pour grand'orchestre (1973) van N. Hermans. Het orkest wilde op deze opvoering ook eens wat van de dirigent spelen.
4. Vierde Symfonie, A grote terts. Op 90 (1833) van F. Mendels-sonh Bartholdy. Over dit stuk is nogal wat te doen geweest...

vraag: Hoe was de samenwerking met de solist?

antwoord: Erg goed, men begreep elkaar volkomen.

vraag: Hoe vond U deze uitvoering gaan?

antwoord: Een tevreden dirigent moet ontslagen worden. Ik was niet ontevreden, er waren geen grove fouten, hoewel het stuk van Lachman niet helemaal puntgaaf was.

vraag: Uit wat voor mensen bestaat Con Brio?

antwoord: Het zijn stuk voor stuk goede musici, mensen, die vroeger in het vak zaten, bijv. huismoeders en natuur-lijk conservatorium-leerlingen, die ervaring op willen doen.

vraag: Wat vindt U van de schoolkrant?

antwoord: Altijd nog het lezen waard, zoals een goed Pius-xer betaamt.

Fred de Boer/Paul Kamp

EEN VOORSTEL:

Lijkt het jullie geen goed idee om aan de schoolleiding te vra-
gen of we de eerste maandag van de maand huiswerk vrij mogen
voor alle vakken. Dan heb je eindelijk eens een vrij weekend
zonder huiswerk.

Iemand uit 2C

OPROEP

Wie heeft er nog oude singles of LP's waar niets mee mee gedaan wordt? De radio-omroep van het Lucasziekenhuis kan ze goed gebruiken. Bel 's avonds 5112233, toestel 179, of neem even contact met mij op.

Greet Spiekerman 4D

VOETBALJOURNALISTIEK EN LOGICA

Voor Maarten de Vos

In het vorig seizoen won Ajax een opvallend hoog aantal moeilijke (uit)wedstrijden met 1-0. Meestal viel het doelpunt vrij vroeg, waarna de Amsterdammers zich beperkten tot "het vasthouden van de nul".

's Maandags kon je dan op de sportpagina's lezen: "Een superieur Ajax legt ook Twente (één van de 1-0-slachtoffers) zijn wil op. De op resultaat mikkende tactiek van Kovacs levert weer twee punten op."

In 1967 schreef Godfried Bomans een artikel over de mythe in de oorlog (bij sommige leerlingen bekend als havo-eindexamenopgave). Hierin bestrijdt Bomans -nu eens niet op de lolbroektoerde opvatting, dat een veldslag een "zorgvuldig geregisseerde manoeuvre" is, waarvan de uitkomst voorspeld kan worden als men de strategie van de generaal en zijn militaire potentieel kent. In feite, beweert onze humorist, is een veldslag voor het overgrote deel een kwestie van improvisatie en toeval. Het zijn vooral de historici, die de veldslagen beschrijven, die debet zijn aan de mythe van het geplande verloop van een militair treffen.

De overeenkomst met voetbal is overduidelijk: vervang "generaal" maar door "trainer", "strategie" door "tactiek" en "militair potentieel" door "spelersmateriaal".

De voetbaljournalisten hebben zich niet altijd als tweederangs historici gedragen. In de jaren vijftig nog waren de voetbalverslagen min of meer correcte beschrijvingen van de gebeurtenissen op het veld. Deze feitelijke informatie verzorgt sinds de intree van de tv Studio Sport. De kranten zijn, meegaand met deze evolutie, overgeschakeld op zogenaamde achtergrondinformatie. Hele kolommen worden gevuld met beschouwingen over de tactiek en de psychologische gevolgen van één doelpunt-vlak-voor-de-rust-gescoord. Ook de tv begint middels volstrekt stompzinnige interviews ("En, Jan, hoe voel je je nou, na die gestopte penalty?") mee te doen aan dit zinledig geleuter achteraf.

Zinledig, daarmee is geen woord teveel gezegd: nederlagen bijvoorbeeld kunnen zoveel oorzaken hebben -uiteen lopend van te copieus dineren van Willem van H. tot het toevallig over de bal struikelen van Piet K. - dat verklaringen ervan nauwelijks aannemelijker zijn dan de voorspellingen van de Enkhuizer Almanak. Ook op kleinere schaal doet de drogreden van de voorspelling achteraf zich voor. Een voorzet komt altijd in zekere mate toevallig op het hoofd van een medeaanvaller terecht (zelfs een kromme van Cruyff), maar een journalist kan niet buiten zijn